

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/91/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821202251
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7821202251.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie 6.689,45 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 401,70 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 4.965,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.310,50 eur od 28.12.2018 do 16.06.2021, zo sumy 5.285,50 eur od 17.06.2021 do 20.07.2021, zo sumy 5.260,50 eur od 21.07.2021 do 17.08.2021, zo sumy 5.235,50 eur od 18.08.2021 do 13.09.2021, zo sumy 5.205,50 eur od 14.09.2021 do 14.10.2021, zo sumy 5.175,50 eur od 15.10.2021 do 15.11.2021, zo sumy 5.145,50 eur od 16.11.2021 do 14.12.2021, zo sumy 5.115,50 eur od 15.12.2021 do 28.01.2022, zo sumy 5.085,50 eur od 29.01.2022 do 14.02.2022, zo sumy 5.055,50 eur od 15.02.2022 do 15.03.2022, zo sumy 5.025,50 eur od 16.03.2022 do 26.04.2022, zo sumy 4.995,50 eur od 27.04.2022 do 12.05.2022 a zo sumy 4.965,50 eur od 13.05.2022 do zaplatenia, a to v splátkach po 30,- eur mesačne, splatných k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Stranám nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s.) sa podanou žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.07.2021, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6.689,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.689,45 eur od 28.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe poukázal na tú skutočnosť, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaný uzatvorili spolu dňa 19.10.2017 zmluvu o pôžičke č. 8600502887, na základe ktorej mu poskytol pôžičku vo výške 7.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 108 mesačných splátkach v sume 125,50 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 13.554,- eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný podľa právneho predchodcu žalobcu z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.689,50 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu listom zo dňa

26.10.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Právny predchodca žalobcu využil oprávnenie v zmysle ustanovenia § 565 v spojitosti s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dňa 19.12.2018 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.12.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace a súčasne právnomu predchodcovi žalobcu vzniklo, v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo právneho nástupcu žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 10.2 zmluvných podmienok.

3. Právny predchodca žalobcu ďalej konštatoval, že celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 6.689,45 eur. Zároveň si uplatnil zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Konštatoval, že ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 8.322,25 eur (označené v prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“). Uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení pri počte splátok 13, výške splátky 125,50 eur, sume splátok 1.631,50 eur, sume po zosplatnení 6.690,75 eur, čiže spolu istina 8.322,25 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1.689,50 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia.

4. Súd dňa 08.09.2021 vydal platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 265 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“).

5. Žalovaný doručil súdu včasný odpor proti platobnému rozkazu s vecným odôvodnením, v ktorom uviedol, že do júla 2018 splátky hradil v plnej výške pravidelne mesačne. V uvedenom čase sa však dostal do vážnych finančných problémov a bol nútený predať aj byt, kde mal hypotekárny úver. Finančné prostriedky z predaja bytu však postačovali podľa žalovaného len na krytie hypotekárneho úveru. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že dňa 26.10.2018 dostal od právneho predchodcu žalobcu predžalobnú upomienku. Pre vážne zdravotné problémy, ktoré mal v tom čase, nebol schopný riešiť predmetnú pohľadávku. Neskôr, po operácii chrbtice, požiadal o splátkový kalendár, bolo mu oznámené, že pohľadávku prevzala spoločnosť Intrum Slovakia. Na základe telefonického komunikácie táto spoločnosť súhlasila so splátkami 25,- eur mesačne, ktoré splátky platí podľa vlastných slov pravidelne mesačne bez omeškania do dnešného dňa. Do finančných problémov sa dostal po tom, ako prišiel o zamestnanie v spoločnosti UNIQA. Snažil sa vzniknutú situáciu riešiť a zamestnal sa ako opatrovatel' v DSS v Rožňave. Jeho príjem, ktorý je priemerne 650,- eur mesačne, mu však podľa vlastných slov nepostačuje ani na krytie základných životných potrieb. Býva v podnájme, za ktorý platí 250,- eur. Je matkou maloletej dcéry (V. Š.), ktorá žije s ním v spoločnej domácnosti a navštevuje základnú školu v Rožňave. Okrem toho platí spotrebiteľský úver v OTP banke, kde mesačná splátka je 53,- eur, ďalšie tri spotrebiteľské úvery, za ktoré platí po 25,- eur mesačne, ďalší úver má zo spoločnosti Nové pôžičky v sume 37,- eur mesačne, má aj revolvingový úver Tesco karta, ktorý spláca po 15,- eur mesačne. Konštatoval, že z výplaty mu takto neostáva ani životné minimum. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žiadal súd o zamietnutie predmetnej žaloby ako nedôvodnej, nakoľko pravidelne mesačne svoj záväzok spláca v rámci svojich možností.

6. S poukazom na ustanovenie § 267 ods. 4 CSP došlo k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu, nakoľko žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením.

7. K odporu žalovaného proti platobnému rozkazu sa vyjadril právny predchodca žalobcu a to podaním doručeným súdu dňa 15.10.2021, v ktorom uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení nepoužil prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré by mali vplyv na posudzovanie oprávnenosti žalovanej pohľadávky. Žalobca odporučil žalovanému vykonávať čiastočné úhrady vo výške v rámci jeho možností, pričom tieto sú a budú riadne zaevidované na žalovanú pohľadávku. Nakoľko v konaní, podľa názoru žalobcu, po vzájomných vyjadreniach neostali sporné skutočnosti, žalobca bol toho

názoru, že je možné vydať platobný rozkaz v zmysle žalobného petitu, pričom následne si žalovaný môže dohodnúť podmienky splácania svojho dlhu. Žalobca bol toho názoru, že predloženými listinnými dôkazmi preukázal oprávnenosť domáhať sa zaplata finančnej sumy titulom žalobného petitu, pričom žalovaný v podanom vyjadrení podanú žalobu žiadnym spôsobom nespochybnil. Na základe uvádzaných skutočností tak žalobca v tomto štádiu konania zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Navrhol, aby súd vyhovel podanej žalobe rozsudkom pre uznanie tým spôsobom, že zaviazá žalovaného k úhrade dlžnej sumy v primeraných mesačných splátkach a zároveň prizná žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 05.11.2021, v ktorom uviedol, že návrh žalobcu považuje za nedôvodný, pretože úver doteraz splácal a to vo výške, ktorú finančne vedel splácať s ohľadom na jeho rodinné pomery. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú vec, čo žalobca v žalobe potvrdzuje, požiadal súd, aby podrobil vec ex offo súdnej kontrole. Žalobca podľa jeho názoru v petite neurčil, z akej výšky sumy požaduje zaplatiť úrok z omeškania. Preto navrhol úrok z omeškania nepriznať. Konštatoval, že nanajvýš úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko podľa jeho názoru úverová zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti. V zmluve podľa žalovaného absentuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. a to adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Mal za to, že v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až 1), s), z) a aa). Konštatoval, že s poukazom na absentujúcu náležitosť v zmluve, považuje preto úver za bezúročný a bez poplatkov. Požiadal súd, aby zamietol nárok žalobcu ohľadom sumy vyplývajúcej z úroku a poplatkov zo zmluvy, nakoľko úver sa podľa jeho názoru považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zopakoval a doplnil svoje sociálne a majetkové pomery. Žije v prenajatom byte so svojou maloletou dcérou, je matka samoživiteľka. Ak ho súd zaviazá na zaplata sumy, nevie to jednorazovo zaplatiť, preto žiada o vyhovenie splátok po 25,- eur mesačne, pretože inak podľa vlastných slov nemá z čoho žiť a ani zabezpečiť bývanie pre svoju dcéru. Chodí do práce, platí nájom, dcére školu a pri vyššej splátke ako 25,- eur mu neostane na živobytie. Zopakoval, že ochorel a preto sa v júli 2018 dostal do tejto situácie, že nedokázal splácať svoj záväzok. Bol dlhodobo hospitalizovaný, prišiel o príjem, keď ležal v nemocnici vo vážnom zdravotnom stave, nemal vedomosť o tom, že sa dá požiadať o odklad splátok a iné možnosti. Z nemocnice riadne fungovať a platiť účty nevedel a tak nastalo po strate príjmu u neho toto zadlženie. V závere uviedol, že v odpore neuznal svoj záväzok, preto nevidí priestor na vydanie rozsudku pre uznanie za žalobných podmienok. Žiadal, aby súd rozhodol o splatení dlžnej sumy formou splátok a to vo výške 25,- eur. Vo vyššej miere podľa neho splácať nedokáže. Nakoľko doteraz spláca úver, od mája 2021 po 25,- eur, spolu 150,- eur, navrhuje, aby súd žalobu v tejto časti zamietol, nakoľko žalobca nezobral návrh v časti späť a zvyšnú časť mu umožnil splácať v splátkach po 25,- eur mesačne.

9. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril právny predchodca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 19.11.2021, v ktorom uviedol, že žalovaný bol pri podpise zmluvy riadne oboznámený s tým, akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva podľa jeho názoru dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozpíral a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Vo vzťahu k úroku z omeškania uviedol, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade dlžnej sumy 6.689,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 6.689,45 eur ročne od 28.12.2018 do zaplata. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že zmluva neobsahuje adresu, na ktorú môže žalovaný adresovať reklamáciu, prípadne sťažnosť, žalobca uviedol, že táto sa nachádza v záhlaví zmluvy. Na základe uvedených skutočností navrhol súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal mu právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Podaním doručeným súdu dňa 07.02.2022 spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., oznámila súdu, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s., ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 21.01.2022. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. K podaniu bolo ako príloha priložené oznámenie adresované žalovanému o postúpení pohľadávky a zároveň fotokópia rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky.

11. Súd uznesením č. k. 5Csp/91/2021-113 zo dňa 28.02.2022 pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia s. r. o.

12. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 07.06.2022 žalobca oznámil súdu, že z dôvodu úhrady žalovaného (dňa 16.06.2021 v sume 25,- eur, dňa 20.07.2021 v sume 25,- eur, dňa 17.08.2021 v sume 25,- eur, dňa 13.09.2021 v sume 30,- eur, dňa 14.10.2021 v sume 30,- eur, dňa 15.11.2021 v sume 30,- eur, dňa 14.12.2021 v sume 30,- eur, dňa 28.01.2022 v sume 30,- eur, dňa 14.02.2022 v sume 30,- eur, dňa 15.03.2022 v sume 30,- eur, dňa 26.04.2022 v sume 30,- eur a dňa 12.05.2022 v sume 30,- eur), ku ktorej došlo počas súdneho konania, berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 345,- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, ako aj v časti o zaplatenie uplatnenej náhrady nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 56,70 eur a v uvedenej časti navrhol konanie zastaviť. Z uvedeného dôvodu aj upravil petít žaloby, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 6.401,15 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 6.746,15 eur od 28.12.2018 do 16.06.2021, zo sumy 6.721,15 eur od 17.06.2021 do 20.07.2021, zo sumy 6.696,15 eur od 21.07.2021 do 17.08.2021, zo sumy 6.671,15 eur od 18.08.2021 do 13.09.2021, zo sumy 6.641,15 eur od 14.09.2021 do 14.10.2021, zo sumy 6.611,15 eur od 15.10.2021 do 15.11.2021, zo sumy 6.581,15 eur od 16.11.2021 do 14.12.2021, zo sumy 6.551,15 eur od 15.12.2021 do 28.01.2022, zo sumy 6.521,15 eur od 29.01.2022 do 14.02.2022, zo sumy 6.491,15 eur od 15.02.2022 do 15.03.2022, zo sumy 6.461,15 eur od 16.03.2022 do 26.04.2022, zo sumy 6.431,15 eur od 27.04.2022 do 12.05.2022 a zo sumy 6.401,15 eur od 13.05.2022 do dňa zaplatenia a taktiež žiadal priznať náhradu trov konania.

13. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

15. Nakoľko žalobca, podaním doručeným súdu dňa 07.06.2022, vzal žalobu v časti istiny o zaplatenie spolu vo výške 401,70 eur späť (345,- eur z titulu úhrad žalovaného v prospech úverového účtu a 56,70 eur v časti o zaplatenie v žalobe uplatnenej náhrady nákladov a to bez uvedenia dôvodu tohto späťvzatia), o čiastočnom späťvzátí žaloby súd rozhodol podľa § 144 a § 145 ods. 2 CSP a to tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 401,70 eur s príslušenstvom zastavil. Vzhľadom na tú skutočnosť, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred začatím pojednávania, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzátím sa nevyžadoval.

16. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 08.06.2022. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčasť písomne ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 07.06.2022, pričom súhlasili, aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaný sa pojednávania zúčastnil osobne.

17. Súd preto nariadené pojednávanie dňa 08.06.2022 vykonal v neprítomnosti žalobcu podľa § 180 CSP.

18. Žalovaný pri svojom výsluchu na pojednávaní doplnil, že v súčasnosti spláca sedem spotrebiteľských úverov - štyri v spoločnosti Intrum Slovakia, s. r. o., každý po 30,- eur mesačne, jednu v OTP banke po 53,- eur mesačne, jednu od nebankového subjektu „Nová Pôžička“ po 37,- eur a jeden revolvingový úver Tesco karta po 15,- eur mesačne. Spolu tak spláca na svoje záväzky zo spotrebiteľských úverov sumu vo výške 225,- eur mesačne. Zároveň žalovaný doplnil, že náklady na bývanie predstavujú sumu 250,- eur z titulu nájomného a 150,- eur na energie, teda spolu 400,- eur mesačne.

19. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

20. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaný uzatvorili spolu dňa 23.10.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8600502887. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 7.000,- eur, pričom v zmluve boli uvedené celkové náklady spotrebiteľa vo výške 6.554,- eur, celková čiastka 13.554,- eur, výška splátky 125,50 eur, pri počte splátok 108, počnúc dňom 20.11.2017, pri termíne konečnej splatnosti 20.10.2026, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 18,16 %, priemerná hodnota RPMN 8,96 %. Zmluva bola dojednaná bez poistenia. Doba trvania zmluvy bola uvedená „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

21. V dôsledku zlúčenia spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., so Všeobecnou úverovou bankou, sa právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., stala Všeobecná úverová banka (právnym predchodca žalobcu).

22. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas neplnil, preto ho právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 26.10.2018 vyzval na úhradu nedoplatku na splátkach a zároveň ho upozornil na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru. Následne právny predchodca žalobcu písomným oznámením zo dňa 22.12.2018 vyhlásil ku dňu 22.12.2018 úver za predčasne splatný a vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 7.184,61 eur.

23. Zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 21.01.2022 právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania. Uvedené bolo oznámené žalovanému listom zo dňa 26.01.2022.

24. Žalobca si v tomto konaní pôvodne uplatnil sumu vo výške 6.689,45 eur s príslušenstvom, po čiastočnom späťvzati žaloby a následnom čiastočnom zastavení konania súdom, je naďalej predmetom tohto konania suma vo výške 6.287,75 eur.

25. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad (a samotnej zmluvy), ako aj z vyjadrení žalobcu, ktoré žalovaný nespochybnil, súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., poskytla žalovanému na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu vo výške 7.000,- eur (táto bola žalovaným následne aj čerpaná), z ktorej žalovaný uhradil spolu sumu 2.034,50 eur (1.689,50 eur pred podaním žaloby na súd a 345,- eur v priebehu súdneho konania, teda po podaní žaloby na súd).

26. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

30. Podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti - adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

32. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

34. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

35. Podľa ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

36. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

37. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

38. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

39. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

40. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba bola podaná v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offio skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade nie je premlčané. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podľa súdu k platnému zosplateniu úveru došlo ku dňu 22.12.2018 a teda žalobca mohol mimoriadne zosplatiť úver len pre omeškanie splátky splatnej 20.08.2018, nakoľko splatnosť splátok bola zmluvne dohodnutá vždy k 20. dňu v mesiaci. Všeobecná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie zosplatennej časti úveru v danom prípade začala plynúť tri mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky za mesiac august 2018, t. j. dňa 21.11.2018 a nakoľko k uplatneniu práva na súde došlo dňa 29.07.2021, ešte pred jej uplynutím, k premlčaniu nároku, ktorý si žalobca uplatnil pred súdom v tomto konaní, nedošlo. Súd má preto za to, že nárok, ktorý si uplatňuje žalobca v tomto konaní nie je premlčaný.

41. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľskom úvere, patrili údaje konkretizované v § 9 ods. 2, pričom vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že predmetná spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným, nespĺňa náležitosti stanovené citovaným ustanovením zákona.

42. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa súdu neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (k 19.10.2017) a to konkrétne uvedenie doby trvania zmluvy. Doba trvania zmluvy v zmluve označená ako „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy“ nezodpovedá citovanému ustanoveniu. Gramatickým výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa dospelo k názoru, že je potrebné rozlišovať pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti úveru“. V danom prípade sa nejedná o totožné pojmy. Zo žiadnych ďalších špecifikácií zmluvných podmienok nevyplýva, aká je doba trvania predmetnej zmluvy. Pod pojmom „doba“ je potrebné rozumieť dlhší časový úsek, obdobie, ktoré je ohraničené začiatkom a koncom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ako podstatnú náležitosť dobu trvania zmluvy, bolo povinnosťou žalobcu túto dobu trvania zmluvy v zmluve o úvere uviesť. Pojem splatnosť úveru (počet splátok), ktorý v zmluve o úvere je vyjadrený číslom 108, nie je možné stotožňovať s pojmom „doba trvania zmluvy“. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy a v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Stanovenie doby trvania zmluvy, ako jednej z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, totiž vyžaduje presné a jasné vymedzenie informácie. Nepostačuje, ak je spotrebiteľ povinný si odvodzovať takýto údaj alebo informáciu z iných ustanovení zmluvy. Počet (108 splátok) a výška splátok úveru (125,50 eur) predstavovali v čase uzatvorenia zmluvy samostatné zmluvné náležitosti, ktoré súčasne nemožno stotožňovať s chýbajúcim, resp. neurčito a nejasne uvedeným údajom o dobe trvania zmluvy (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3CoCsp/46/2021 zo dňa 12.04.2022).

43. Súd sa zároveň stotožňuje s námietkou žalovaného, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere zároveň neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, a to uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalobca na uvedenú námietku žalovaného reagoval len zjednodušeným konštatovaním, že uvedený údaj sa nachádza v záhlaví zmluvy. Uvedenú procesnú obranu žalobcu však súd nemôže akceptovať, nakoľko v záhlaví predmetnej zmluvy sa nachádza len označenie veriteľa, ktorý uzatvára spotrebiteľskú zmluvu so žalovaným ako spotrebiteľom, avšak uvedené nepredstavuje splnenie informačnej povinnosti veriteľa v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Podstatou tejto povinnosti veriteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere je informovanie spotrebiteľa o tom, kde, teda na akej adrese veriteľa si môže spotrebiteľ uplatniť svoje právo na reklamáciu alebo podanie sťažnosti. Z tohto dôvodu nepostačuje len označenie samotného veriteľa, ale je potrebné v zmluve aj uviesť, že ide o adresu veriteľa na uplatnenie týchto práv spotrebiteľa (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Sžo 61/2015 zo dňa 28.06.2016).

44. Z vyššie uvedených dôvodov, nakoľko súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

45. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel súd k záveru, že žalobe je možné vyhovieť iba čiastočne. Vzhľadom na to, že súd považuje predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný čerpal z poskytnutého úveru peňažné prostriedky vo výške 7.000,- eur, pričom v prospech úverového účtu uhradil spolu sumu vo výške 2.034,50 eur, súd preto považuje žalobu podanú žalobcom len za čiastočne dôvodnú a to v časti istiny poskytnutého úveru, ktorú dosiaľ žalovaný neuhradil. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný neuhradil žalobcom poskytnutý spotrebiteľský úver dosiaľ vo výške 4.965,50 eur (7.000,- eur - 2.034,50 eur) a v tejto časti súd považoval žalobu za dôvodnú a preto uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.965,50 eur.

46. Súd zároveň zamietol žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti, teda v sume nad priznanú sumu istiny vo výške 4.965,50 eur a to po zohľadnení čiastočného zastavenia konania súdom z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby vo výške 401,70 eur. Súd preto zamietol žalobu žalobcu vo zvyšku (vo výške 1.322,25 eur), nakoľko v tejto časti súd považoval žalobu za nedôvodnú.

47. Nakoľko súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, považoval za nadbytočne sa venovať ďalším námietkam žalovaného, ktoré by viedli k rovnakému právnomu následku. Z uvedeného dôvodu už ďalšie námietky žalovaného z dôvodu hospodárnosti konania neposudzoval.

48. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

49. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny priznanej súdom, pri zohľadnení čiastkových platieb žalovaného uskutočnených v priebehu konania, teda zo sumy 5.310,50 eur od 28.12.2018 (od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) do 16.06.2021, zo sumy 5.285,50 eur od 17.06.2021 do 20.07.2021, zo sumy 5.260,50 eur od 21.07.2021 do 17.08.2021, zo sumy 5.235,50 eur od 18.08.2021 do 13.09.2021, zo sumy 5.205,50 eur od 14.09.2021 do 14.10.2021, zo sumy 5.175,50 eur od 15.10.2021 do 15.11.2021, zo sumy 5.145,50 eur od 16.11.2021 do 14.12.2021, zo sumy 5.115,50 eur od 15.12.2021 do 28.01.2022, zo sumy 5.085,50 eur od 29.01.2022 do 14.02.2022, zo sumy 5.055,50 eur od 15.02.2022 do 15.03.2022, zo sumy 5.025,50 eur od 16.03.2022 do 26.04.2022, zo sumy 4.995,50 eur od 27.04.2022 do 12.05.2022 a zo sumy 4.965,50 eur od 13.05.2022 do zaplatenia.

51. Žalovaný vo svojom vyjadrení namietal úrok z omeškania, ktorý si uplatňuje žalobca, nakoľko podľa jeho názoru neuviedol z akej sumy žiada tento úrok. Z uvedeného dôvodu požiadal súd, aby žalobcovi úrok z omeškania nepriznal. Súd vo vzťahu k námietke žalovaného poukazuje na znenie žalobného petitu, kde právny predchodca žalobcu žiadal o zaplatenie istiny vo výške 6.689,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.12.2018 do zaplatenia. Z uvedenej formulácie petitu je súdu jednoznačne zrejmé, že požadoval úrok z omeškania z ním požadovanej výšky istiny, teda zo sumy 6.689,45 eur. Uvedené je podľa súdu zrejmé z formulácie „...sumu 6.689,45 eur spolu s úrokom z omeškania...“ Uvedenú formuláciu petitu žaloby v časti úroku z omeškania preto súd považuje za dostatočne určitú a zrozumiteľnú a v súdnej praxi často používanú. Súd preto vyhodnotil uvedenú námietku žalovaného za nedôvodnú.

52. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

53. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

54. Súd konštatuje, že v zmysle § 232 ods. 2 a 3 CSP, lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) je v zásade trojdňová a plynie odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zákon však umožňuje súdu, aby v odôvodnených prípadoch určil aj dlhšiu paričnú lehotu, t. j. viac ako tri dni. Hľadiskami, ktoré musí súd vziať do úvahy pri určovaní dlhšej paričnej lehoty sú predovšetkým výška priznaného plnenia žalobcovi, platobná schopnosť žalovaného, prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia

jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade, vzhľadom na osobné pomery žalovaného, príliš ťaživé (R 117/1967).

55. Súd vzhľadom na žiadosť žalovaného o povolenie splácať svoj záväzok v splátkach a súhlas právneho predchodcu žalobcu s takouto formou splácania (č. I. 64 súdneho spisu), zohľadnil sociálne pomery žalovaného (matka starajúca sa o mal. dieťa, bývajúc v nájomnom byte) a majetkové pomery (príjem 650,- eur, životné náklady na bývanie, na stravu, ošatenie, na dopravu do zamestnania a do školy a splácanie siedmich úverov formou mesačných splátok, spolu vo výške 225,- eur) a s prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, mal za to, že je dôvodné povoliť žalovanému splácanie dlhu v splátkach po 30,- eur mesačne. Uvedená výška splátky odráža momentálne schopnosti a možnosti žalovaného splácať svoj záväzok a na druhej strane súd zohľadnil súčasnú dohodu medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej aj v súčasnosti pravidelne uhradza žalovaný žalobcovi splátky vo výške 30,- eur (uvedené vyplýva z vyjadrenia žalobcu zo dňa 07.06.2022), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaného s plnením čo i len jednej splátky.

56. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. Podľa ustanovenia § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

59. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Žalobca mal vo veci čiastočný úspech, preto by mu vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP. Čiastočný úspech sa odráža od výšky istiny, ktorej sa žalobca návrhom na začatie konania domáhal a od súdom priznanej výšky istiny, ktorú súd uznal ako dôvodnú a preukázanú v súlade s právnou úpravou, ktorá súvisí s prejednávaným nárokom žalobcu. V uvedenej právnej veci žalobca žiadal priznať pôvodne sumu 6.689,45 eur. Konanie v časti o zaplatenie 401,70 eur súd zastavil a to na základe späťvzatia žaloby žalobcom, v sume 56,70 eur z titulu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky a to bez uvedenia dôvodu a v sume 345,- eur z dôvodu úhrad žalovaného uskutočnenej v priebehu konania. Súd má za to, že úspech žalobcu tak predstavuje sumu 5.310,50 eur (4.965,50 eur z titulu priznanej istiny súdom a suma 345,- eur z titulu úhrad žalovaného v priebehu konania), čo je 79,38 % z pôvodne žalovanej sumy, pričom neúspech žalobcu predstavuje sumu 1.378,95 eur (rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou 6.689,45 eur a sumou 5.310,50 eur, predstavujúcou jeho úspech), čo je 20,62 %. Z uvedeného vyplýva, že žalobca by mal nárok na náhradu trov konania v percentuálnom podiele 58,76 % (79,38 - 20,62 %). Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa však súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov konania čiastočne úspešnému žalobcovi. Použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania a z toho dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP preto zákon vyžaduje kumulatívne splnenie oboch podmienok a to danosť dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočnosť okolností. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, ale taktiež aj na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

61. Majetkové a sociálne pomery žalovaného súd podrobne popísal pri rozhodovaní o povolení žalovanému uhradiť dlžnú sumu v splátkach (bod č. 54 odôvodnenia tohto rozsudku), pričom má za preukázané, že uvedené dôvody je možné rovnako aplikovať aj na nepriznanie náhrady trov žalobcovi, s poukazom na § 257 CSP. Na zdôraznenie uvedených skutočností súd uvádza, že žalovaný je matka starajúca o maloleté dieťa, ktorá má súčasný príjem vo výške 650,- eur mesačne, pričom sa snaží viacero svojich úverov (sedem spotrebiteľských úverov) splácať dohodnutými mesačnými splátkami vo výške

spolu 225,- eur. Okrem toho má životné náklady na bývanie (býva v prenajatom byte, uhrádza nájomné vo výške 250,- eur mesačne, spolu s energiami to je 400,- eur), náklady na stravu, ošatenie, na dopravu do zamestnania a do školy, do ktorej dochádza jej maloletá dcéra, náklady spojené so starostlivosťou o maloletú dcéru. Do uvedenej ťažkej sociálnej a majetkovej situácie spojenej s nesplácaním jeho záväzku voči žalobcovi, žalovaného priviedli konkrétne okolnosti a to jeho vážny zdravotný stav, ktorý si vyžiadal hospitalizáciu v nemocnici v júli 2018, v dôsledku ktorého prišiel o zamestnanie a zdroj živobytia. Tieto okolnosti na strane žalovaného vo vzťahu k ustanoveniu § 257 CSP súd prehliadnuť nemohol. Súd zároveň prihliadol na tú skutočnosť, že žalovaný sa snaží svoje záväzky postupne splácať. Uvedené vyplýva aj z posledného vyjadrenia žalobcu, v ktorom poukázal na pravidelné čiastkové platby žalovaného. Priznanie náhrady trov konania žalobcovi v danom prípade podľa názoru súdu priamo ohrozuje žalovaného v jeho schopnosti splácať predmetný úver, resp. ďalšie jeho úvery a záväzky. Súd rovnako prihliadol aj na pomery na strane žalobcu, ktorý je právnická osoba, finančná inštitúcia, ktorej nepriznanie trov konania ťažko môže spôsobiť taký zásah do majetkovej sféry, ktorý by žalobcu existenčne ohrozil (základné imanie žalobcu predstavuje sumu 6.650.000,- eur). Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd v konaní za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalovaného v zmysle § 257 CSP, a preto rozhodol tak, že nepriznal náhradu trov konania čiastočne úspešnému žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t. j. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).